

At være ung.

At være ung er en rig erfaring. Det synes, som om hele verden drejer sig om unge.

Unge sportsfolk bliver favoriserede og ophøjede frem for ældre.

De forskellige stillinger står åbne for de unge. En ung læge får ofte flere patienter end en ældre. Nogle kirker ønsker unge præster. Hvis en præst er under 25 år, er han for ung og uerfaren, hvis han er over 45 år, er han måske for gammel.

De unge ejer en naturlig tiltrækningskraft. Deres iver for at møde udfordringer, deres ubegrænsede energi, deres bekymringsfrie indstilling, deres sundhed, deres kærlighed til livet og dets glæder – alt er tiltalende.

Men, der er også vanskeligheder. De har hele deres liv foran dem, hvor det er nødvendigt at leve i et indviklet samfund. De har endnu til gode at lære af deres fejltagelser. Skuffelser og modgang ligger foran dem.

De ældre har været igennem alt det. De har en skat af minder. De har erhvervet gode venner og gode naboer og kan ofte dele deres gode minder med dem.

Der er noget betagende over alt nyt og ungt – små børn, lam, kyllinger, hundehvalpe, kattekillinger.

Men ingen forbliver i den tilstand!

TIDEN BERØRER ALLE!

Men alder bringer også sin egen skønhed med sig. Den forskønner livets hårde linjer. Du ser det i det rynkede ansigt, det hvide hår, det varme smil, den blide berøring, det venlige hjerte.

Alderen bringer fordele med sig. Livet har givet erfaringer, og erfaring er den bedste lærer. Den kan ikke købes eller opleves ved læsning. Den er ubetalelig. Erfaringer bringer kundskab, som ingen kan tage fra en.

ERFARING PLUS KUNDSKAB ER LIG VISION!

Ofte er et ungt menneske blevet velsignet ved en ældre kristens vejledning. Den, der bedst kan give råd, er det menneske, der selv har haft prøvelser og sorger.

Et langt liv i tillid til Gud med erfaring om, at Gud aldrig svigter, giver forvisning og tro.

At blive gammel er ikke en straf, men en belønning. Bibelen siger:

2. Mos.20.12: ”Ær din far og din mor, for at du må få et langt liv i det land, Herren din Gud vil give dig.”

Unge mennesker tænker og taler anderledes end de ældre.

Lyt til den unge David i:

Sal.18.30: ”Thi ved dig stormer jeg imod en trop, og ved min Gud springer jeg over en mur.”

Måske tænkte han på, hvad han hørte skaren synge: ”Saul har slået sine tusinde, og David sine ti tusinde.”

1. Sam.18.7

Men når løbet og begejstringen er forbi og skaren er blevet tavs, må der komme andet end følelser og sange.

Lyt til den ældre David, der i troens hvile erklærer:

Sal.23.4: ”Skal jeg end vandre i dødsskyggens dal, jeg frygter ej ondt, thi Du er med mig.”

Han løber og springer ikke mere. Han går. Hans fodslag er blevet forandret med alderen, og skaren er holdt op med at hylde ham. Nu er følelser og sang ikke mere det mest dominerende.

I Sal.27.5 siger han: ”Thi Han skal gemme mig i sin hytte på den onde dag. Han skal skjule mig i sit pauluns skjul, Han skal ophøje mig på en klippe.”

I Sal.91.2 udtaler han: ”Du er min tillid og min befæstning, min Gud, på hvem jeg forlader mig.”

Nu er han tilfreds med at blive skjult i Guds paulun, at finde tilflugt i Guds befæstning. (klippeborg)

Esaj.40.31 blev skrevet for både unge og gamle:

”Ny kraft får de, der bier på Herren, de får nye svingfjer som ørnen; de løber uden at mattes, vandrer uden at trættes.”

Vi har alle været unge en gang, men tiden løber, og vi bliver ældre. Det fysiske legeme aldres, bliver skrøbeligt og bøjet, men den kristnes sjæl forbliver stærk.

Enten vi er unge eller gamle, har vi alle vores plads i Guds plan.

Vi behøver hinanden og kan berige og være med til, at vi gensidigt bliver velsignede.